

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/103/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112235367
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4112235367.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený Advocate, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnej: B. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, o vymoženie sumy 1.097,01 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 12. februára 2013, č. k. 18Er/1265/2012-12, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, Bratislava, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 31. 08. 2012. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2, 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok), § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len Zákon o rozhodcovskom konaní), § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 4, 5, § 54 ods. 1 veta prvá zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení, ako aj § 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch a § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa pri preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia, návrhu oprávneného, exekučného titulu a priloženej zmluvy o úvere zistil, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade zabezpečovacej zmenky, ktorá nemala byť vystavená a následne prijatá veriteľom, nakoľko v zmysle § 4 ods. 6 druhá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch príslušenstvo pohľadávky smie tvoriť maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, pričom zo zmluvy o úvere jasne vyplývalo, že už samotná výška poplatku za poskytnutie úveru vo výške 484 eur presahuje zákonom stanovenú hranicu 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, nehovoriac o ďalšom príslušenstve istiny. Konštatoval, že táto zmluva má povahu spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na znenie § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení, ako aj na znenie § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Predmetný právny vzťah ako spotrebiteľský posúdil aj s ohľadom na predmet činnosti dodávateľa na výpise z OR, ako aj vzhľadom k tomu, že súdu bolo z rozhodovacej činnosti známe, že oprávnený v obdobných prípadoch vystupuje opätovne. Na základe uvedeného mal jednoznačne za preukázané, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a na právny vzťah medzi účastníkmi je nutné okrem ustanovení Všeobecných obchodných podmienok aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzku bez ohľadu na dohodu strán. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmenka, ktorá bola podkladom na vydanie rozhodcovského rozsudku (exekučného titulu), je neplatná, teda nemohlo v rámci rozhodcovského konania dôjsť k vydaniu rozhodcovského rozsudku, ktorý zaväzuje na plnenie, ktoré bolo priznané v rozpore so zákonom, čím uvedený exekučný titul nemohol nadobudnúť

materiálnu vykonateľnosť, ktorá je v zmysle § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku nevyhnutnou vlastnosťou exekučného titulu, na podklade ktorého sa môže vykonávať exekúcia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Vytýkal nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v prekročení rámca preskúmvacej činnosti zverenej zákonom č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších právnych predpisov a v jeho nadväznosti na zákon č. 244/2002 Z. z. Mal za to, že súd na správne zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval právny predpis. Zdôraznil, že formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržiavanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu, tak ako ich vyžaduje ustanovenie § 34 Zákona o rozhodcovskom konaní a preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu. Zastal názor, že splnenie podmienok zastavenia exekúcie musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu, keďže nemôže vyplývať z vady konania ako je odôvodnené vyššie. V tejto súvislosti poukázal na nález ÚS SR 5/2000. Namietal, že postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. K neúplnému zisteniu skutkového stavu veci súdom prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že oprávnený s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov formou samostatného právneho úkonu a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval, a tak zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. Okrem toho namietal, že v danej veci konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

Zákonný sudca súdu prvého stupňa predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu, nakoľko odvolaniu oprávneného nemienil vyhovieť (§ 374 ods. 4 OSP).

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (podľa § 205 OSP a § 212 ods. 1 OSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

Z obsahu spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 27. 08. 2012, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., sp. zn. SR 06274/11 zo dňa 21. 07. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. 08. 2011 a vykonateľnosť dňa 02. 09. 2011. Súdny exekútor doručil súdu prvého stupňa dňa 15. 10. 2012 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom, plnomocenstvom, výpisom z obchodného registra oprávneného a zmluvou o úvere spolu so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a zmenkou, avšak nepredložil rozhodcovskú zmluvu.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 45 ods. 1 písm. c) zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len Zákon o rozhodcovskom konaní), súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa § 45 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Vychádzajúc z Exekučného poriadku pre začatie exekúcie, ako aj na jej ďalší postup, musia byť splnené zákonom stanovené podmienky, a to jednak procesného charakteru, ako i hmotnoprávne. Procesnými podmienkami exekúcie sú spôsobilí účastníci, právomoc a príslušnosť súdu, ako i spôsobilý návrh a listina, o ktorej oprávnený tvrdí, že je vykonateľným exekučným titulom. Všetky ostatné predpoklady exekúcie sú predpokladmi hmotnoprávnymi (materiálnymi), ktorých nedostatok síce nebráni začatiu a pokračovaniu exekučného konania, ale bráni prípustnosti samotnej exekúcie. Dôvody zastavenia exekúcie uvedené v ustanovení § 45 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní preto nie sú procesnými podmienkami exekučného konania, ale hmotnoprávnymi predpokladmi prípustnosti exekúcie ako takej. Možno preto vyvodiť, že súlad rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu s ustanovením § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní je hmotnoprávnym predpokladom vykonania exekúcie. Keďže z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva pre exekučný súd povinnosť pri rozhodovaní o udelení poverenia preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom, s ohľadom na vyššie uvedené je preto povinný už v tejto fáze konania prihliadať na to, či sú tu dôvody neprípustnosti exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku, uvedené v § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní. V prípade, že ich zistí, musí žiadosť na udelenie poverenia zamietnuť. Jediným obmedzením exekučného súdu v tejto fáze je, že vzhľadom na neúčast' povinného v tejto etape konania sa nemôže zaoberať tými dôvodmi neprípustnosti exekúcie, na ktoré môže prihliadnuť len na návrh (§ 45 ods. 1 písm. a) v spojení s ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní).

Podľa § 251 ods. 4 OSP, na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu (Exekučného poriadku) sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 169 ods. 1 OSP v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a vecí, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia. Ak súd rozhodol o vykonateľnosti uznesenia až po jeho právoplatnosti (§ 171 ods. 3), uvedie dôvody, pre ktoré viazal vykonateľnosť až na právoplatnosť rozhodnutia.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zahŕňajú v sebe aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia

rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces.

Ustanovenie § 169 ods. 1 OSP ukladá súdu v písomnom vyhotovení uznesenia uviesť, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia. V nadväznosti i na ustanovenie § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení súd musí stručne, jasne a výstižne vysvetliť, akými úvahami sa pri rozhodovaní spravoval a ako vec právne posúdil. Zároveň musí dbať na to, aby odôvodnenie bolo presvedčivé. Povinnosť súdu riadne odôvodniť uznesenie je takto odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu jeho rozhodnutia, a preto musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa preto v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na všetky zistené skutočnosti, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Jeho účelom je totiž preukázať správnosť rozhodnutia a súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí. Preto musí byť preskúmateľné.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia zistil, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, keď neuviedol, na základe čoho dospel k záveru, že zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a je na ňu potrebné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, ani nevyzval oprávneného na predloženie rozhodcovskej zmluvy a nezaoberal sa posúdením platnosti rozhodcovskej zmluvy, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, pričom nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, čím založil nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacím súdom, a preto je jeho rozhodnutie nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, v rozpore so základným právom na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 2 Ústavy SR. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku nedostatku dôvodov alebo jeho nezrozumiteľnosti je vždy dôvodom na zrušenie takéhoto rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé. Výrok, ktorý nemá svoj obsah v odôvodnení, nemožno za taký považovať. Nedostatok tohto obsahu sa môže prejaviť v nezrozumiteľnosti a tým aj nepreskúmateľnosti dôvodov, prípadne nedostatku dôvodov, čo nedáva podklad pre výrok. Pritom nie je rozhodujúce, že výrok by bol pri správnom odôvodnení správny. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces a táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) OSP.

Pre vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (ods. 2), v ktorom je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 OSP).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.